

Sygnatura akt VI Ka 476/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **1 września 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Mika

Protokolant Aleksandra Pawłowska

przy udziale Marka Kasieczki Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...)w G.

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2020 r.

sprawy **G. K.** ur. (...) w G.

syna J. i M.

oskarżonego z art. 193 kk, art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 18 § 2 kk w zw. z art. 239 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 6 lutego 2020 r. sygnatura akt IX K 408/18

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 536,60 zł (pięćset trzydzieści sześć złotych sześćdziesiąt groszy) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 300 zł (trzysta złotych).

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 476/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 6 lutego 2020 roku w sprawie IX K 408/18

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	obraz przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. polegająca na naruszeniu zasady swobodnej oceny dowodów poprzez oparcie ustaleń faktycznych orzeczenia na zeznaniach K. M., które przez biegłego sądowego z zakresu psychologii zostały uznane za niewiarygodne	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wbrew wywodom obrońcy opinia biegłego z zakresu psychologii nie świadczy o tym, aby wszystkie informacje podane przez pokrzywdzoną w jej zeznaniach miały być niezgodne z rzeczywistością z uwagi na mankamenty poznawcze świadka związane z jej chorobą alkoholową. Biegły zwrócił uwagę w swojej opinii na konsekwentne relacjonowanie przez świadka kluczowych faktów: sprawcy pobicia, modus operandii sprawcy, miejsca zdarzenia, czasu zdarzenia, zaboru mienia ujawnionego po zdarzeniu, przebiegu interakcji między pokrzywdzoną a sprawcami. Biegły dostrzegając, że pokrzywdzona		

składając kolejne zeznania ma trudności z odróżnieniem źródeł posiadanych informacji na temat przebiegu zdarzenia i przejawia tendencje do wypełniania luk w pamięci informacjami zasłyszanyymi z innych niż własne obserwacje źródeł, w konkluzji swojej opinii ocenił zeznania pokrzywdzonej jako prawdopodobne. W takiej sytuacji sąd I instancji dysponując relacjami świadków H. S. i A. J., które w istotnych elementach potwierdzały relację pokrzywdzonej był uprawniony do uznania zeznań pokrzywdzonej za wiarygodne w zakresie okoliczności istotnych dla oceny sprawstwa i i odpowiedzialności karnej oskarżonego. Co prawda H. S. i A. J. nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzeń, które stanowią podstawę niniejszego postępowania, jednakże o przebiegu zdarzeń dowiedzieli się od pokrzywdzonej na drugi dzień, a więc w krótkim czasie po zdarzeniu, co sprawia, że pokrzywdzona przekazała im informacje mając świeżo w pamięci przebieg zdarzeń, stąd ryzyko zniekształcenia tych informacji było niewielkie. Fakt pobicia pokrzywdzonej znajduje oparcie w dokumentacji medycznej i fotograficznej, a przy tym pobicie pokrzywdzonej przez oskarżonego zostało potwierdzone relacją współoskarżonego D. P.. W takiej sytuacji ocena zeznań pokrzywdzonej jako zgodnych z rzeczywistością co do istotnych elementów zdarzeń nie koliduje z regułami rozumowania, zasadami doświadczenia życiowego czy też wskazaniem wiedzy.

Wniosek

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
brak uchybienia wskazanego w zarzucie		
3.2.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za postawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu, że oskarżony G. K. działając wspólnie i w porozumieniu z D. P. wdarł się do mieszkania K. M., a następnie wbrew jej żądaniu miejsca tego nie opuścił, podczas gdy zgromadzone w sprawie dowody, zwłaszcza zeznania A. J. wskazują, że pokrzywdzona nie miał nic przeciwko przebywaniu oskarżonego w jej mieszkaniu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jako wtórny do zarzutu naruszenia prawa procesowego jest oczywiście bezzasadny, skoro nieustalone przez sąd I instancji fakty mają oparcie wyłącznie w dowodach uznanych przez ten sąd za niewiarygodne. Przypomnieć wypada, że stawianie tego rodzaju zarzutu może być skuteczne jedynie w sytuacjach, gdy prawidłowo ujawniono dowody stanowiące podstawę orzeczenia, a także dokonano prawidłowej ich oceny, a sąd, ustalając stan faktyczny, wziął pod uwagę		

wszystkie dowody ujawnione w postępowaniu i prawidłowo je ocenił, lecz ustalając stan faktyczny na podstawie tych dowodów, pominął wynikające z nich fakty (okoliczności) istotne w sprawie albo ustalił fakty, które wcale z danego dowodu nie wynikają lub wynikają, ale zostały zniekształcone (przeinaczone). W pierwszym przypadku błąd („braku”) polega na nieustaleniu określonego faktu, który wynika z dowodu. W drugim przypadku błąd („dowolności”) ma miejsce wówczas, gdy w ustaleniach faktycznych został wskazany fakt, który nie wynika z przywołanego dowodu, albo gdy z przywołanego dowodu wynika określony fakt, ale został on w ustaleniach faktycznych zniekształcony (przeinaczony)

Stawianie zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych w sytuacji równoczesnego kwestionowania prawidłowości oceny wiarygodności dowodów, które mają być podstawą kwestionowanych faktów, jest całkowicie zbędne, podobnie jak równoczesne kwestionowanie ustaleń faktycznych i kwalifikacji prawnej zachowania sprawcy ocenionego przez sąd w odniesieniu od poczynionych przez ten organ ustaleń faktycznych.

Uzasadnienie zarzutu w istocie wskazuje, na uchybienie art. 410 k.p.k., tj. nieuwzględnienie przez sąd informacji podanej w zeznaniach A. J., że przebywała w mieszkaniu pokrzywdzonej z G. K. i D. P. i pokrzywdzona nie miała nic przeciwko pobytowi oskarżonego w jej mieszkaniu. Z zeznań świadka złożonych w postępowaniu przygotowawczym i ostatecznie potrzymała na rozprawie, wynika jednak również, że na drugi dzień dowiedział się od pokrzywdzonej o

wyważeniu drzwi do jej mieszkania i pobiciu przez G. K., do czego miało dojść już po tym, jak A. J. opuściła mieszkanie pokrzywdzonej. Świadek potwierdziła również, że wtedy gdy z oskarżonymi przebywała w mieszkaniu pokrzywdzonej, zamek do jej mieszkania był jeszcze sprawny, a na drugi dzień stwierdziła jego zniszczenie a pokrzywdzona powiedziała jej o wyważeniu drzwi przez oskarżonych. Tym samym relacja A. J. nie jest sprzeczna z zeznaniami pokrzywdzonej, zważywszy że przed zdarzeniem objętym aktem oskarżenia G. K. i D. P. wielokrotnie odwiedzali pokrzywdzoną w celu spożywania u niej alkoholu. Fakt, że wcześniej zgodnie z relacją świadka pokrzywdzona spożywała alkohol z oskarżonymi w dobrej komitywie w żaden sposób nie przeczy zeznaniom pokrzywdzonej. Również to, że D. P. miał naprawiać zamek w drzwiach do mieszkania pokrzywdzonej, niczego istotnego w ocenie zeznań K. M. nie wnosi. Pokusić można się nawet o przypuszczenie, że D. P. naprawiał zamek w drzwiach czując się odpowiedzialny za jego zniszczenie. Również twierdzenie oskarżonego G. K. o tym, że do wyważenia drzwi w mieszkaniu pokrzywdzonej miało dojść z uwagi na potrzebę uzyskania dostępu do leków niezbędnych D. P. uznać należało za niewiarygodne już choćby z tego powodu, że na tę okoliczność nie powołał się sam D. P..

Wniosek

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji

zasadny

częściowo zasadny

	# niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
brak uchybienia wskazanego w zarzucie		
3.3.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za postawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu, że oskarżony G. K. groził uszkodzeniem ciała K. M., podczas gdy brak jest na powyższe przekonujących dowodów w zgromadzonym materiale dowodowym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Bezzasadność zarzutu w świetle stanowiska zaprezentowanego w sekcji 3.2 jest oczywista skoro groźby pod adresem pokrzywdzonej i uszkodzenie jej ciał znajdują oparcie w dowodach uznanych przez sąd za wiarygodne, tj. w zeznaniach pokrzywdzonej, i H. S. a częściowo wyjaśnieniach D. P..		
Wniosek		
o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

brak uchybienia wskazanego w zarzucie		
3.4.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za postawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść a polegający na przyjęciu, że oskarżony G. K. poprzez uderzenie szklaną popielniczką w twarz K. M. dokonał uszkodzenia jej ciała, w wyniku czego pokrzywdzona doznała stłuczenia twarzy z podbiegnięciem krwawym w okolicy lewego oczodołu, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jej ciała na okres poniżej 7 dni, podczas gdy brak jest na powyższe przekonujących dowodów w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Bezzasadność zarzutu w świetle stanowiska zaprezentowanego w sekcji 3.2 jest oczywista skoro groźby pod adresem pokrzywdzonej i uszkodzenie jej ciała znajdują oparcie w dowodach uznanych przez sąd za wiarygodne, tj. w zeznaniach pokrzywdzonej, zeznaniach świadków H. S. i A. J., a częściowo wyjaśnieniach D. P. oraz dokumentacji medycznej, fotograficznej oraz opinii sądowo-lekarskiej.		
Wniosek		
o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
brak uchybienia wskazanego w zarzucie	

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
skazanie oskarżonego G. K. za przypisane mu czyny z art. 193 k.k., art. 190 § 1 k.k w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz wymierzone za nie kary jednostkowe i kara łączna.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd odwoławczy nie stwierdził uchybień wskazanych w apelacji obrońcy, jak też innych uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu niezależnie od kierunku i granic zaskarżenia, jak też podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k.) Na konieczność zmiany bądź uchylenia wyroku nie wskazywały okoliczności podniesione w apelacji osobistej oskarżonego, który nie sformułował zarzutów. W szczególności, to że oskarżony nie mógł zdać pytań współoskarżonemu D. P. wynika z faktu, że współoskarżony nie miał obowiązku uczestniczenia w rozprawie, co wiąże się z brakiem po jego stronie obowiązku składania wyjaśnień. Ponadto sam	

oskarżony, ani jego obrońca nie wnioskowali o uznanie obecności D. P. za obowiązkową na rozprawie w celu umożliwienia im przy najmniej podjęcia próby przesłuchania współoskarżonego.

Bezzasadne są również twierdzenia oskarżonego, że nie miał możliwości zadania pytań świadkom. Świadkowie zostali przesłuchani na termiach rozprawy w dniach 29 sierpnia 2019 roku i 13 grudnia 2019 roku. Oskarżony nie wziął udziału w tych terminach rozprawy mimo że był o nich prawidłowo zawiadomiony. Sytuacja taka uprawniała sąd do przeprowadzenia czynności bez udziału oskarżonego. Co prawda w dniu 13 grudnia 2019 roku w sądzie zostało złożone zaświadczenie dotyczące niezdolności oskarżonego do pracy zarobkowej w dniach 12-14 grudnia 2019 roku, lecz treść zaświadczenia nie wskazywała, aby oskarżony nie był równocześnie niezdolny co udziału w postępowaniu sądowym. Usprawiedliwienie nieobecności na rozprawie z powodu stanu zdrowia może nastąpić jedynie na podstawie zaświadczenia wystawionego przez lekarza sądowego. Składając zaświadczenie lekarskie oskarżony nie złożył również wniosku o odroczenie rozprawy, stąd przeprowadzenie czynności na rozprawie w dniu 13 grudnia 2019 roku było całkowicie zgodne z procedurą karną.

Okoliczność, że świadkowie A. J. i H. S. nie byli bezpośrednimi świadkami zdarzeń i wskazali informacje znane im wyłączeni od samej pokrzywdzonej nie sprawia, aby zeznania te były nieprzydatne w postępowaniu, gdyż treść tych zeznań pozwala na ocenę wiarygodność relacji samej pokrzywdzonej.

Fakt, że biegły psycholog stwierdził u pokrzywdzonej luki w pamięci, nie czyni zeznań pokrzywdzonej z gruntu niewiarygodnymi, o czym szerzej wskazano w sekcji 3.1

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

0.0.15.2.1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1 Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2	<p>Wobec wniosku obrońcy oskarżonego o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za obroną z urzędu w postępowaniu odwoławczym, jak też jego oświadczenia, że wynagrodzenie to nie zostało w żadnej części pokryte przez oskarżonego zasądzone na rzecz adw. E. K. kwotę wynagrodzenia w wysokości minimalnej stawki za obronę z urzędu przed sądem okręgowym jako sądem drugiej instancji powiększając wysokość wynagrodzenia o podatek od towarów i usług, zgodnie z § 17 ust. 2 pkt 4 i § 4 ust. 3 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości Z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu(Dz.U.2019.68 j.t.)</p>
3	<p>Zgodnie z regułą wskazaną w przepisie art. 636 § 1 k.p.k. nieuwzględnienie apelacji wywiedzionych wyłącznie przez oskarżonego i jego obrońcę skutkuje obciążeniem oskarżonego kosztami procesu za postępowanie odwoławcze. W sprawie brak było okoliczności z art. 624 § 1 k.p.k. świadczących o nadmiernej dolegliwości obowiązku zapłaty tych kosztów przez oskarżonego ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową czy też wysokość dochodów. Za zwolnieniem z obowiązku zapłaty kosztów procesu nie przemawiały też względy słuszności. Oskarżonego obciążono wydatkami postępowania odwoławczego, które sprowadzały się do ryczałtu kwocie 20 zł za doręczenia pism i wezwań zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym. (Dz.U. 2013.663 j.t.) oraz wynagrodzenia obrońcy z urzędu w kwocie ustalonej zgodnie z przepisami powołanymi w sekcji 6.2</p> <p>Oskarżonego obciążono również opłatą za nieuwzględnioną apelację skierowaną przeciwko rozstrzygnięciu o karze zasadniczej w wysokości opłaty należnej za postępowanie przed sądem I instancji, stosownie do art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (j.t. Dz.U. z 1983 r., nr 49 poz. 223 z późn. zm.)</p>

1PODPIS

--

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego G. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwa z art. 193 k.k., art. 190 § 1 k.k w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony G. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwa z art. 193 k.k., art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana